

ZBIERKA

Slavomír Slovenkai

Pieseň Angen

Bez rozlúčky odišla som,
opustila som ťa láska.
Plamene, čo vzbĺkli z iskry,
uhasína čas.

Teraz pykám za svoje činy,
naša láska je vzdialená.
Plamene čo horeli v nás,
menia sa na popol a dym.

Naše telá sa viac nestretnú,
moje pery nepocítia tvoje.
Plamene čo vzbĺkli z iskry,
uhasína čas.

Ak sa naše pohľady raz stretnú,
svoju zbraň namieriš na mňa
Plamene čo horeli v nás,
menia sa na popol a dym.

Moje srdce je len tvoje,
svoj život ti odovzdám.
Plamene čo vzbĺkli z iskry
uhasína čas.

Ukonči môj život milý
veď ja som nás zabila dávno.
Plamene čo horeli v nás
zmenili sa na popol a prach.

Pieseň Earthay(ruky smrti)

Pred mojím menom sa trasie
aj to srdce najstatočnejšie.
Smrťou ti je moja čepel',
osudom je môj šíp
a kúzla katom.

Srdce moje zomrelo s láskou
a zrodilo sa s plodom.
Bytosť moja plače,
nad skutkami mojimi.
No tie má na svedomí iný,
netvor v krajine jediný

Teraz keď dcéra moja,
na boj vyzvala nepriateľa.
Vytrhla som sa z reťazí,
moje pravé meno svetu sa zobrazí.

Chválospev

Do temnej noci zahalené okolie,
pred zrakom strážcov troch mladých ľudí ukryje.
Zdatní muži to sú
čo dievča väznené za múrmi hradu oslobodiť chcú.

Pomaly k múrom blížia sa,
no netušia čo naokolo deje sa.
Tma, ktorá im bola oporou,
sa stáva ich života oponou.
Ticho pretne šípa zvuk,
do lýtka junáka zabára sa,
zatiaľ čo za ich chrbtami nepriateľ objaví sa.

Junák meč tasí na obranu svoju,
z tmy šíp ďalší blíži sa k nemu.
Do hrude jeho zabára sa,
brána smrti otvára sa.

Priatelia kamaráta pomstiť chcú,
tasia meče a nepriateľa premôžu.
Jeden z nich schytí nepriateľa luk,
z padlého priateľa vytiahne smrť.

Namieri ju na cudzinca v tme,
letiacou smrťou mu život prekole.
Zatiaľ čo priateľa do bezpečia odtiahnuť chcú,
strážnik mečom mládencovi pred očami rozsekne tmu.

Teraz už len jediný ostáva,
strážnika, čo zrazu zjavil sa, peklu oddáva.
Len čo priateľov pomstiených má,
tucet šíпов mu okno života zatvára.
Tá tma v tme posledné čo vidí je,
chválospev o svojich činoch už neuzrie.

Láska je len klam

Srdce mám skryté
do neho vryté
láska je len klam
nepočúvaj viac jej žalm.

Raz som si ho otvoril
s láskou elfke zdôveril.
Oči jej zažiarili ako hviezdy
cíti to isté? Kiežby

Naše srdcia sa spojili
pred svetom dlho tajili.
Rodinám sa zverili
kopu výčitiek spôsobili.

Zahod'te staré rozbroje
naše srdcia sa majú radi oboje.
Mladé srdce hlúpe je
rady starších nepočuje.

Srdce mám skryté
do neho vryté
láska je len klam
nepočúvaj viac jej žalm.

Tiene

Svetlo luny upadá
sila zla sa rozrastá.
Tiene tmavšie ako noc
chcú nado mnou mať moc.

Temné ruky ma obklopujú
svetlo vo mne zhasínajú.
No luna sa nevzdáva,
svoje sestry zvoláva.

Hviezd silnejšia žiara je,
zlu a tme hovorím nie.
Stávam sa jedným z nich,
temnote už nepomôže nik.

Pre Angenianu (pred tým)

Tvojej kráse sa nevyrovná nik,
hviezdy môžu mať donekonečna vzlik.
Úsmev tvoj rozoženie chmáry,
na svete sa mi len s tebou darí.

Tvoj pohľad odoženie tmu,
si svetlo tak poď ku mne dnu.
Dotyk tvojej ruky,
a sú preč všetky muky.

Tvoje slová liečia ma,
keď vravia že ľúbiš ma.
Život môj zmysel bez teba nemá,
chodiť po svete samému mi nedá.

Pre Angenianu (teraz)

Spomienka na teba ničí ma,
srdce moje ubíja.
Prečo si nás zradila,
lásku našu zničila?

Nie si pre mňa viac než tieň,
pretrvávajúci len cez deň.

Smútok si mi len dala,
všetko čo som mal zobrala.
Dieru a prázdno vo mne nechala.

Všetko čo som cítil je stratené,
nevzplanú k tebe viac moje plamene.

Za svitu luny

Ležím v tancujúcej tráve za svitu luny
Moje srdce smeje sa a oči žiaria mi keď sa pri mne zjaví tá, ktorá aj hviezdy svietiť donúti.
Pohľad jej očí a celý chvejem sa.
Jej telo vedľa môjho si líha krásny pocit ma zalieva.
Zaveje jemný vetrík a vábivá vôňa jej vlasov ma omámi.
Tvár svoju ku mne otáča a ja už viem čo riecť chce mi.
Svit luny a steblá prírody sa teraz našim odevom stali.
Opojení touto chvíľou jeden druhému sa oddávame
Nehľadiac na budúcnosť, či minulosť
Veď láska krásna je keď sú dve srdcia ňou spojené.

Láska alebo pobláznenie

Dvaja mladí stretnú sa, pri srdci ich zahreje,
keď lásky cit do nich zaveje.
V očiach náznak lásky blysne sa,
milé slovo povie sa.
Možno láska, možno nie,
ruka v ruke z očí ostatných vytrácajú sa.

Domy sa za nimi zmenšujú
a stromy lesa k nim približujú.
Vstúpia do lesa kráľovstva,
čo pred zvedavými pohľadmi ich ochráni.
Dievča milého vedie si,
pri jazierku s lúčkou zastane si.

Do trávy si sadajú,
o všeličom zhovárajú.
Deň sa mína a luna v sprievode s hviezdami vládne si.
Táto chvíľa má veľké čaro,
dvojici je rozprávanie zrazu málo.

Šaty hádžu zo seba,
do jazierka lezie sa.
Najprv ako malé deti šantia sa,
potom príde na lásku čas.
Vo vzájomnom objatí mokré telá do trávy kladú si,
nič okrem toho druhého ich viac nezaujíma.
To čo sa tej noci stalo tu pri jazierku aj ostalo.

Boj o lásku

Spev mečov a rev štítov ma obklopuje ako neľútostná klietka,
hlboká priepasť od teba ma oddeľuje.
Moje srdce žije len pre teba, len pre teba vediem tento boj,
Kým moja čepel' a štít v rytme môjho tela hýbu sa, viem že máme nádej.
Cez nepriateľov posielam smrti správy a jej poslov vraciam tam odkiaľ návratu už niet.
Stojím pred temnou vežou, čo v útrobách mi ťa drží.
Cestu k tebe mi zahatali železné dvere sť'a spod zeme vynorené.
No naša láska silnejšia ako toto väzenie a smrť a nič ma nezastaví, kým nebudem s tebou.
Cez chodby tej obludy posielaš mi silu a jedným úderom zničím dvere brániace mi v ceste.
Utekám po schodoch. Stojím pri dverách a za nimi si ty.
Za okamih sú dvere minulosťou a ja padám na kolena keď môj zrak uzrie ťa.
Tvoje telo je chladné ako múry zvierajúce sa okolo mňa.
Sľúbil som ti, že budeme navždy spolu.
Bez teba môj život nie je životom.
Čepel' smrti obraciam na seba a razom som tam kde si ty.
Prechádzam rieku do ríše tieňov a my sa stretneme. Tentoraz už navždy.